

KU KASETSART UNIVERSITY

80

KASETSART UNIVERSITY

The 19th KU KPS National Conference ครั้งที่

การประชุมวิชาการระดับชาติ 19
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

ระหว่างวันที่ 8-9 ธันวาคม 2565
เกษตรศาสตร์อัจฉริยะ สุขภาวะคนไทย สู้ภัยเศรษฐกิจ

Proceedings

ผลงานทางวิชาการ 8 สาขา

1. สาขาพืชและเทคโนโลยีชีวภาพ
2. สาขาสัตว์และสัตวแพทย์
3. สาขาวิศวกรรมศาสตร์
4. สาขาศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์
5. สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และอุตสาหกรรมบริการ
6. สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา
7. สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ
8. สาขาส่งเสริมการเกษตร

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 19 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์: 978-616-278-745-4

จัดทำโดย กองบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

เลขที่ 1 หมู่ 6 ตำบลกำแพงแสน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

พิมพ์ครั้งที่ 1 : ธันวาคม 2565

ภาวะความเครียดของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์	
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมจากการเรียนออนไลน์ในสถานการณ์โควิด-19.....	2749
การพัฒนาความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์โดยใช้ประเด็น	
วิทยาศาสตร์สังคมกับการโต้วาทีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	2758
ผลการออกกำลังกายด้วยการลีลาศจังหวะ ชะ ชะ ซ่า ที่มีต่อความแข็งแรง	
และความอดทนของกล้ามเนื้อขาในผู้สูงอายุ.....	2767
ปัจจัยในการสมัครใจเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาวุโสแห่งชาติ ครั้งที่ 4 “เสกข์เกมส์”	
ณ จังหวัดพัทลุง ของนักกีฬาว่ายน้ำจังหวัดเชียงใหม่.....	2778

สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และอุตสาหกรรมบริการ

ความเครียดและการจัดการความเครียดในช่วง Work from Home ของผู้ปฏิบัติงาน	
ด้านการเงิน บัญชี และพัสดุ คณะวิทยาศาสตร์ (พญาไท) มหาวิทยาลัยมหิดล.....	2787
การบริหารผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อความไว้วางใจของนักลงทุนใน	
บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ.....	2801
การดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนวังของร่วมใจรักษ์ จังหวัดเพชรบูรณ์	
กรณีศึกษา กระบวนการเลือกและพัฒนาผลิตภัณฑ์ภายใต้โครงการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ	
และสังคมฐานรากหลังโควิดด้วยเศรษฐกิจ BCG.....	2815
การพัฒนาศักยภาพการใช้สื่อดิจิทัลอย่างปลอดภัยและสร้างสรรค์ของผู้สูงอายุ	
ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	2823
การเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านผ่านเฟซบุ๊กเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ	
ความเชื่อมั่นและการยอมรับชื่อเสียงต่อบทบาทการให้บริการวิชาการของสำนักส่งเสริมและ	
ฝึกอบรม กำแพงแสน (สฝ.กพส.) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.....	2845
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าทอโยกัญชง	
ของผู้บริโภคในพื้นที่จังหวัดตาก.....	2860
การศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดเลย	
ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19.....	2875
กลไกและกระบวนการในการดำเนินงานของศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง จังหวัดเลย.....	2889
การวิเคราะห์สถานการณ์การดำเนินงาน ภายใต้ฉากทัศน์สังคมไทยในอนาคต	
ของบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเลย.....	2902
ปัจจัยเสี่ยงและความเปราะบางที่ส่งผลต่อการดำรงชีพอย่างยั่งยืน	
ของคนจนชายขอบในพื้นที่จังหวัดเลย.....	2913

การพัฒนาศักยภาพการใช้สื่อดิจิทัลอย่างปลอดภัยและสร้างสรรค์ของผู้สูงอายุ ในเขตกรุงเทพมหานคร

Development of digital media performance for safe and creative use of elderly in Bangkok.

จากรวรรณ นิธิไพบูลย์¹, อุไรวรรณ ชาญชลยุทธ¹, และกัรณา ทัสสนา¹

Jaruwan Nitipai boon¹, Uraiwan Chanchonyut¹, and Kirana Tassana¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัลของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร 3) เพื่อศึกษาความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับสื่อดิจิทัลของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร และ 4) เพื่อเปรียบเทียบ ลักษณะทางประชากรกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัลของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณด้วยวิธีการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-Test และ One-Way ANOVA ผลการวิจัย พบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายและหญิงอย่างละครึ่ง ร้อยละ 50.00 มีอายุระหว่าง 60 ปี – 65 ปี ร้อยละ 41.50 ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 36.30 ประกอบอาชีพรับจ้าง/งานบริการ ร้อยละ 33.80 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 83.50 สถานภาพสมรส ร้อยละ 41.00 2) พฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัลของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานครโดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.06 3) ผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานครมีความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2560 อยู่ในระดับมาก (11 – 15 คะแนน) ร้อยละ 64.50 และ 4) ผู้สูงอายุที่มีช่วงอายุ วุฒิมัธยมศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ : ศักยภาพ, สื่อดิจิทัล, ผู้สูงอายุ

Abstract

Research report has objectives as follows: 1) To study the demographic characteristics of the elderly in Bangkok. 2) To study the digital media exposure behavior of the elderly in Bangkok. 3) To study the legal knowledge related to digital media of the elderly in Bangkok. And 4) to compare Demographic characteristics and digital media exposure behavior of the elderly in Bangkok. This research is quantitative research by surveying the elderly in Bangkok district 400 residents using a

¹ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

Faculty of Business Administration and Information Technology, Rajamangala University of Technology Tawan-ok.

multistage sampling method. The research instrument was a questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-Test and One-WayANOVA. The results of the research, sorted by objectives, found that 1) the respondents were male and female equally 50.00%. Age between 60 years - 65 years, 41.50% educated at primary school level, 36.30% employed/service jobs, 33.80% average monthly income not more than 10,000-baht, 83.50 percent, marital status 41.00%. 2) The digital media exposure behavior of the elderly in Bangkok as a whole was at a low level, mean 2.06. 3) The elderly in Bangkok had knowledge about the Computer Crime Act (No. 2) B.E. 2560 (2017) at a high level (11-15 points) 64.50%. 4) Elderly with age range, educational background, occupation, average monthly income different have different digital media exposure behaviors at a level of statistical significance of 0.05.

Keyword: Performance, Digital media, Elderly

E-mail address: jaruwan_ni@rmutto.ac.th

บทนำ

จากตัวเลขการคาดประมาณประชากรของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ได้แสดงให้เห็นว่า อีก 10 ปีข้างหน้า ในปี 2566 ประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป ในประเทศไทยจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 14.1 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 21 ของประชากรทั้งหมด เท่ากับว่าประเทศไทยจะกลายเป็น "สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์" และนับจากนี้ไปอีก 20 ปี ในปี 2576 ประเทศไทยจะมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป มากถึง 18.7 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 29 ของประชากรทั้งหมด (สำนักงานสถิติแห่งชาติ , 2560)

สำหรับนั้นผู้สูงอายุมักจะถูกมองอย่างมี วยาคติ (Ageism) จากคนกลุ่มอื่นๆ ในสังคมว่า เป็นผู้ที่มีสภาพร่างกายที่เสื่อมถอยตามวัย มีสุขภาพที่ไม่เอื้อต่อการทำงาน ทำให้ไม่ได้ทำงานเชิงเศรษฐกิจหรือถ้าทำงานก็ให้ผลผลิตต่ำ ยิ่งมีอายุสูงขึ้นก็มีความเสี่ยงต่อการเป็นโรคต่างๆ มากขึ้น จึงถูกมองว่าเป็นผู้ที่ต้องการช่วยเหลือจากสังคมและภาครัฐ ซึ่งแนวคิดอคติต่อผู้สูงวัยนี้เป็นมุมมองแบบเหมารวม นำไปสู่การเลือกปฏิบัติด้านอายุ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้สูงวัยส่วนใหญ่ยังมีอคติต่อตัวเอง เช่น มองว่าเป็นภาระของบุตรหลานหรือครอบครัว เป็นคนน่าเบื่อ หัวดื้อ ไม่อดทน ขี้หงุดหงิด หรือคิดซ้ำ เรียนรู้อะไรใหม่ๆ ได้ยาก ตามโลกไม่ทัน ซึ่งการที่ผู้สูงวัยมีอคติต่อตัวเองเช่นนี้ อาจเป็นอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมที่จะทำให้ผู้สูงวัยมีคุณค่าได้ (กมลชนก ขำสุวรรณ, 2555)

โดย "การสื่อสาร" จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น เนื่องจากการสื่อสารถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญของมนุษย์ที่ใช้เพื่อตอบสนองความต้องการในด้านต่างๆ อาทิ การสื่อสารภายในตนเองเพื่อการเข้าใจตัวเอง การสื่อสารระหว่างบุคคลใช้เพื่อการแลกเปลี่ยนข่าวสารเกิดการเชื่อมโยงซึ่งกันและกันรวมถึงการรับรู้และเห็นคุณค่าซึ่งกันและกัน การสื่อสารมวลชนมีหน้าที่เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปสู่สาธารณชนในวงกว้าง หรือการสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตหรือเรียกอีกอย่างได้ว่าสื่อดิจิทัลที่ก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ มากยิ่งขึ้น ซึ่งการสื่อสารในลักษณะดังกล่าว มีจุดเด่นที่ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ (Interactivity) ระหว่างเว็บไซต์กับผู้ใช้ และระหว่างผู้ใช้กับผู้ใช้ด้วยกันเอง จนเกิดเป็นเว็บแบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Online Social Networking) ขึ้นมา ก่อให้เกิดการสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Media) ที่ทำให้ผู้คนในสังคมสามารถที่จะ

แลกเปลี่ยน แบ่งปันข้อมูลตามประโยชน์ กิจกรรม หรือความสนใจเฉพาะเรื่องซึ่งกันและกัน ใช้ทรัพยากรร่วมกัน เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งการสื่อสารในลักษณะดังกล่าว ไม่ได้เอื้อเฉพาะคนรุ่นใหม่หรือกลุ่มคนทำงานเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงกลุ่มผู้สูงอายุที่เข้ามาใช้งานอย่างมากขึ้น ซึ่งอายุไม่ใช่อุปสรรคของการใช้งานเทคโนโลยีอีกต่อไป เนื่องจากผู้สูงอายุในปัจจุบันติดตามพัฒนาการของเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ดังที่ นันทิข ฉลองโภคศิลาชัย และหทัยชนก สุขเจริญ (2555) ได้กล่าวว่า การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมโดยจะต้องพิจารณาบริบทที่เกี่ยวข้องของหลายเรื่อง การเพิ่มช่องทางในการฝึกฝนเรียนรู้และเพิ่มทักษะในการประกอบอาชีพของผู้สูงอายุ หรือบริษัท ห้างร้านต่างๆ ที่เพิ่มช่องทางที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้สูงอายุผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต ตลอดจนในกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นในปัจจุบันนั้น ยังมีจำนวนของผู้สูงอายุที่ได้รับการศึกษาในระดับที่สูงมากขึ้นมีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสืบค้นและติดต่อสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตได้ดีเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในสังคมออนไลน์ พบว่า มีกลุ่มของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตที่เป็นผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้นจากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาถึงพฤติกรรม การเปิดรับสื่อดิจิทัล และความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ซึ่งที่ผ่านมามีการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรม การสื่อสารผ่านสื่อดิจิทัล และความรู้ด้านกฎหมายกับกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย อาทิ นักเรียน นิสิต นักศึกษาในสถาบันการศึกษาต่างๆ รวมถึงประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นการศึกษาในภาพกว้างๆ เท่านั้น ยังไม่ได้เจาะจงไปที่กลุ่มผู้สูงอายุ เป็นสำคัญ อีกทั้งข้อมูลที่ได้รับจะเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าและศักยภาพของผู้สูงอายุที่สามารถมีพฤติกรรม การสื่อสาร ความรู้ด้านกฎหมาย ซึ่งสอดคล้องการก้าวสู่สังคมสูงวัยในยุคดิจิทัลของประเทศไทย อีกทั้งยังเป็น เพิ่มพูนองค์ความรู้ทางด้านการสื่อสารให้ครอบคลุมกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้สูงอายุให้มากขึ้น และยังเพื่อเป็น ประโยชน์ต่อการวางแผนการให้ข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ อาทิ กระทรวงพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สภาผู้สูงอายุ มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย เป็นต้น เพื่อใช้เป็น แนวทางในการสื่อสารไปยังคนในสังคมเพื่อรักษาและส่งเสริมคุณค่าของผู้สูงอายุในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรม การเปิดรับสื่อดิจิทัลของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสื่อดิจิทัลของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรกับพฤติกรรม การเปิดรับสื่อดิจิทัลของผู้สูงอายุในเขต กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณด้วยวิธีการสำรวจ ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ ผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,089,974 คน (ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2560) กลุ่มตัวอย่าง การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง อ้างอิงตารางสำเร็จรูปในการกำหนดขนาดตัวอย่างของยามาเน (Yamane, 1973) ที่ระดับ

ความเชื่อมั่น 95 % ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน $\pm 5\%$ จำนวน 400 คน วิธีการสุ่มตัวอย่าง มีการใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม การทดสอบความตรง (Validity) หลังจากที่ได้จัดทำแบบสอบถามเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้นำไป ปรึกษากับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในการใช้ภาษา ความชัดเจนของคำถาม และตรวจสอบความถูกต้องตรงตามเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา (IOC) เกณฑ์ในการเลือกคำถามจะ พิจารณาเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) การทดสอบความเที่ยง (Reliability) หลังจากแบบสอบถามได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทำการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุดเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยคำนวณตามสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1951) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของคำถามที่ได้ต้องไม่ต่ำกว่า 0.7 จึงจะยอมรับได้ว่ามีความเชื่อมั่น (Nunnally, 1978) ในงานวิจัยครั้งนี้มีค่าความเชื่อมั่น 0.8 การเก็บรวบรวมข้อมูล กระบวนการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยและทีมงานเป็นผู้ไปพบกลุ่มตัวอย่างที่จะเชิญเข้าร่วมโครงการวิจัยเพื่อให้คำอธิบายรายละเอียดโครงการวิจัยพร้อมทั้งแจกเอกสารคำอธิบายโครงการวิจัย กระบวนการขอความยินยอม ก่อนที่ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง (อาสาสมัคร) ผู้วิจัยได้มีการอธิบายและขอความยินยอมกับกลุ่มตัวอย่าง โดยการมอบเอกสารข้อมูลคำชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และเอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านและทำการศึกษาย่างถี่ถ้วนพร้อมอธิบายประกอบ เปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างซักถาม และให้เวลาในการตัดสินใจ ถ้ากลุ่มตัวอย่างยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย ผู้วิจัยก็จะให้กลุ่มตัวอย่างลงนามเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งกรอกแบบสอบถามและรอเก็บคืนรวบรวมจนครบตามจำนวน โดยที่ผู้วิจัยทำการสอบถามกลุ่มตัวอย่างก่อนการแจกแบบสอบถามว่าเคยใช้สื่อดิจิทัลมาก่อนหรือไม่ การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-Test และ One-Way ANOVA

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยเรียงตามวัตถุประสงค์การวิจัย รวมทั้งหมด 4 ส่วน ได้แก่ 1) ลักษณะทางประชากรของผู้สูงอายุในเขต กรุงเทพมหานคร 2) พฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัลของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร 3) ความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับสื่อดิจิทัลของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร และ 4) การเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัลของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนที่ 1) ลักษณะทางประชากรของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 1 ลักษณะทางประชากรของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร n=400

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ ชาย/หญิง	200	50.00
อายุ 60 ปี – 65 ปี	166	41.50
ระดับการศึกษา ประถมศึกษา	145	36.30
อาชีพ รับจ้าง/งานบริการ	135	33.80
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท	334	83.50
สถานภาพ สมรส	164	41.00

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศหญิงและชายเท่ากัน จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 60 ปี – 65 ปี จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.50 มีการศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.30 ประกอบอาชีพรับจ้าง/งานบริการ จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.80 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท จำนวน 334 คน คิดเป็นร้อยละ 83.50 มีสถานภาพสมรส จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00

ส่วนที่ 2) พฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัลของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัล ด้านช่องทางการใช้บริการสื่อดิจิทัล n=400

ช่องทางการใช้บริการสื่อดิจิทัล	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเปิดรับ	
		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลค่า
โทรศัพท์มือถือ	2.40	1.37	น้อย
คอมพิวเตอร์	1.12	0.40	น้อยที่สุด
โน้ตบุค	1.12	0.42	น้อยที่สุด
แท็บเล็ต	1.16	0.48	น้อยที่สุด
ภาพรวม	1.45	0.67	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ช่องทางการใช้บริการสื่อดิจิทัล โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.45 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 เป็นรายชื่อพบว่า ระดับน้อย ได้แก่ โทรศัพท์มือถือ ค่าเฉลี่ย 2.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.37

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัล ด้านการใช้งานสื่อดิจิทัลต่อสัปดาห์ n=400

การใช้งานสื่อดิจิทัลต่อสัปดาห์	ระดับการเปิดรับ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลค่า
1 – 2 วัน/สัปดาห์	1.66	0.84	น้อยที่สุด
3 – 4 วัน/สัปดาห์	1.60	0.78	น้อยที่สุด
5 - 6 วัน/สัปดาห์	1.52	0.75	น้อยที่สุด
ทุกวัน	1.76	1.12	น้อยที่สุด
ภาพรวม	1.63	0.89	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า การใช้งานสื่อดิจิทัล/สัปดาห์ โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.89 เป็นรายชื่อพบว่า ระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ใช้ทุกวัน ค่าเฉลี่ย 1.76 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.12

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัล ด้านระยะเวลาในการใช้สื่อดิจิทัลต่อวัน n=400

ระยะเวลาในการใช้สื่อดิจิทัลต่อวัน	ระดับการเปิดรับ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลค่า
น้อยกว่า 30 นาที	1.87	1.20	น้อย
ระหว่าง 30 นาที – 1 ชั่วโมง	1.77	0.97	น้อยที่สุด
ระหว่าง 1 ชั่วโมง– 1 ชั่วโมง 30 นาที	1.52	0.76	น้อยที่สุด
มากกว่า 1 ชั่วโมง 30 นาที	1.38	0.71	น้อยที่สุด
ภาพรวม	1.63	0.86	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ระยะเวลาในการใช้สื่อดิจิทัล โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.63 และส่วนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.86 เป็นรายชื่อพบว่า ระดับน้อย ได้แก่ ใช้น้อยกว่า 30 นาที คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.20

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัล ด้าน
ช่วงเวลาในการใช้สื่อดิจิทัล n=400

ช่วงเวลาในการใช้สื่อดิจิทัล	ระดับการเปิดรับ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลค่า
ช่วงเช้า (04.00-10.00 น.)	1.71	0.94	น้อยที่สุด
ช่วงกลางวัน (10.00-16.00 น.)	1.87	1.00	น้อย
ช่วงเย็น-กลางคืน (16.00-22.00 น.)	1.78	0.94	น้อยที่สุด
ช่วงดึก (22.00-04.00 น.)	1.35	0.63	น้อยที่สุด
ภาพรวม	1.59	0.84	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ช่วงเวลาในการใช้สื่อดิจิทัล โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.59 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.84 เป็นรายชื่อพบว่า ระดับน้อย ได้แก่ ใช้งานช่วงกลางวัน (10.00-16.00 น.) ค่าเฉลี่ย 1.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัล ด้าน
ประเภทของสื่อดิจิทัล n=400

ประเภทของสื่อดิจิทัล	ระดับการเปิดรับ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลค่า
Facebook	1.85	1.14	น้อย
Line	1.91	1.19	น้อย
Twitter	1.07	0.30	น้อยที่สุด
Instagram	1.08	0.36	น้อยที่สุด
Linkedin	1.06	0.25	น้อยที่สุด
Youtube	1.81	1.03	น้อยที่สุด
Blog	1.07	0.28	น้อยที่สุด
Oknation	1.05	0.26	น้อยที่สุด
Manager.co.th	1.06	0.30	น้อยที่สุด
Pantip.com	1.06	0.27	น้อยที่สุด
อื่นๆ	1.46	0.76	น้อยที่สุด
รวม	1.37	0.56	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่า ประเภทของสื่อดิจิทัล โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.37 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56 เป็นรายชื่อพบว่า ระดับน้อย ได้แก่ Line ค่าเฉลี่ย 1.91 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.19

ส่วนที่ 3) ความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับสื่อดิจิทัลของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลในส่วนที่ 3 นี้เป็นผลการวิจัยจากแบบวัดความรู้จำนวน 15 ข้อ ที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 เป็นลักษณะคำถามแบบเลือกตอบถูก ผิด ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 โดยแยกเป็นช่วงคะแนน

ระดับความรู้เกี่ยวกับ พรบ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับความรู้น้อย (0 – 5 คะแนน)	17	4.25
ระดับความรู้ปานกลาง (6 – 10 คะแนน)	125	31.25
ระดับความรู้มาก (11 – 15 คะแนน)	258	64.50
รวม	400	100.00

ตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับ พรบ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 อยู่ในระดับมาก (ระดับคะแนน 11 - 15) จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50 รองลงมา มีระดับความรู้เกี่ยวกับ พรบ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 อยู่ในระดับปานกลาง (ระดับคะแนน 6 – 10) จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 และมีระดับความรู้เกี่ยวกับ พรบ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 อยู่ในระดับน้อย (ระดับคะแนน 0 – 5) จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25

ทั้งนี้ความรู้เกี่ยวกับพรบ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ที่ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ตอบกันไม่ถูกมีด้วยกัน 2 ประเด็น ได้แก่ พรบ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ไม่มีการพูดถึงเรื่อง Single Gateway ดังนั้นจึงไม่ทำให้ความเร็วของอินเทอร์เน็ตช้าลง โดยที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบผิด จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.30 และ โครงสร้างพื้นฐานสำคัญของประเทศไทย อาทิ ระบบการเงิน การธนาคาร ระบบ พลังงาน ไฟฟ้า ประปา ระบบสาธารณสุข ไม่ได้รับการคุ้มครองดูแลจาก พรบ. คอมฯ โดยที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบผิด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.50

ส่วนที่ 4) การเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัลของผู้สูงอายุ ในเขตกรุงเทพมหานคร

งานวิจัยเรื่องนี้มีสมมติฐานการวิจัย คือ ผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานครที่มี เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัล ได้แก่ ช่องทางการใช้ บริการสื่อดิจิทัล การใช้งานสื่อดิจิทัล/สัปดาห์ ระยะเวลาในการใช้สื่อดิจิทัล ช่วงเวลาในการใช้สื่อดิจิทัล และ ประเภทของสื่อดิจิทัล แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1 ผู้สูงอายุที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัล แตกต่างกัน ผล การทดสอบสมมติฐาน พบว่า

ผู้สูงอายุที่มีเพศแตกต่างกัน มีช่องทางการใช้บริการสื่อดิจิทัล แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผู้สูงอายุที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีการใช้งานสื่อดิจิทัล/สัปดาห์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผู้สูงอายุที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีระยะเวลาในการใช้สื่อดิจิทัล แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผู้สูงอายุที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีช่วงเวลาในการใช้สื่อดิจิทัล แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผู้สูงอายุที่มีเพศเพศที่แตกต่างกัน มีการเลือกใช้ประเภทของสื่อดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 ผู้สูงอายุที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัล แตกต่างกัน ผล การทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัลแตกต่างกัน ที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.3 ผู้สูงอายุที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัล แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีวุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ดิจิทัลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.4 ผู้สูงอายุที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัล แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัลแตกต่างกัน ที่ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.5 ผู้สูงอายุที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัล แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อ ดิจิทัลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.6 ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อดิจิทัล แตกต่าง กัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพ ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ที่ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

การอภิปรายผล

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุในงานวิจัยเรื่องนี้ เป็นเพศชายและหญิงอย่างละครึ่ง มีอายุระหว่าง 60 ปี – 65 ปี การศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษา ประกอบอาชีพรับจ้าง/งานบริการ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000

บาท มีสถานภาพแต่งงาน มีการใช้สื่อ LINE , Facebook และ YouTube ตามลำดับ โดยมีการใช้งานผ่านโทรศัพท์มือถือ มีการเปิดรับสื่อดังกล่าวทุกวันๆ ละคร้อยกว่า 30 นาที ระยะเวลา 10.00-16.00 น. ซึ่งในภาพรวมการเปิดรับสื่อดิจิทัลของผู้สูงอายุอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะเป็นกลุ่มผู้สูงอายุที่ยังต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัวที่มีรายได้ค่อนข้างน้อยจึงทำให้ไม่มีเวลามาเปิดรับสื่อมากนัก แต่ทั้งนี้การใช้สื่อโซเชียลมีเดียมีบทบาทและความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุค่อนข้างมาก (สุนทรีย์ ชุ่มมงคล, 2561) โดยเฉพาะการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในกลุ่มผู้สูงอายุที่เป็นอีกหนึ่งทางเลือกในการสื่อสาร สำหรับผู้สูงอายุแล้วไลน์เป็นช่องทางในการสื่อสารที่สะดวกและรวดเร็ว การใช้ไลน์ทำให้ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความคิดเห็นต่าง ๆ ของตนกับบุคคลอื่นเพื่อเปิดรับข้อมูลข่าวสาร เพื่อความรู้และความบันเทิง (ทินภัทร บุญจมหาลาก, 2563) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวดี สุวรรณแทน และคณะ (2562) ที่ระบุว่า ผู้สูงอายุเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลผ่านช่องทางสมาร์ทโฟนมากที่สุด

ถึงแม้ว่าผู้สูงอายุจะมีความรู้เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 อยู่ในระดับมาก แต่ก็ยังมีบางประเด็นที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจ ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานสำคัญของประเทศ อาทิ ระบบการเงิน การธนาคาร ระบบ พลังงาน ไฟฟ้า ประปา ระบบสาธารณสุขนั้นได้รับการคุ้มครองดูแลจากพรบ. คอมฯ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชารวี นุตระบำรุง (2554) ระบุว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการให้ภาครัฐให้ความรู้ด้านกฎหมายต่างๆ และผู้สูงอายุมีความต้องการรู้กฎหมายเพื่อความอยู่ดีมีสุข และเพื่อป้องกันการถูกลอกหรือถูกโกง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภนิช จันทร์สอง และศิโรช แทนรัตนกุล (2564) ที่ระบุว่า ผู้สูงอายุยังมีองค์ความรู้เรื่องกระบวนการยุติธรรมอยู่ในระดับขั้นพื้นฐาน จึงพัฒนาสื่อและช่องทางการศึกษาออนไลน์ผ่านสื่อดิจิทัล (YouTube) เพื่อการจัดการความรู้เพื่อเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ 5 ประเด็นและหนึ่งในนั้นคือประเด็นการละเมิดหรือถูกล่วงผ่านทางสื่อสมัยใหม่

ผู้สูงอายุที่มีอายุวุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อดิจิทัลแตกต่างกัน Schramm (1973) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีบทบาทสำคัญต่อการเลือกสรรข่าวสารของมนุษย์ ได้แก่ ประสบการณ์ การประเมินสารประโยชน์ของข่าวสารในการใช้งาน ภูมิหลังของบุคคลการศึกษา สภาพแวดล้อมความสามารถในการรับสาร บุคลิกภาพ สภาพทางอารมณ์ และทัศนคติของแต่ละคน นอกจากนี้ กาญจนา แก้วเทพ (2545) ได้กล่าวว่า แต่ละบุคคลมีโครงสร้างความเข้าใจที่แตกต่างกัน จากโครงสร้างนี้จะเกิดการสร้างเครื่องกรองทางจิตใจ (Mental Filters) เพื่อกรองข้อมูลข่าวสารจำนวนมากให้มีข่าวสารบางชิ้นเท่านั้นที่ผ่านเข้าสู่ความสนใจของบุคคลของบุคคลได้

ข้อเสนอแนะ

1. หน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาศักยภาพการใช้สื่อดิจิทัลอย่างปลอดภัยและสร้างสรรคให้กับผู้สูงอายุ โดยใช้ช่องทางการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 หรืออำนวยความสะดวก หรือนำเสนอข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อดิจิทัล อาทิ ไลน์ เฟซบุ๊ก และยูทูป แต่ทั้งนี้อาจต้องนำเสนอผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจควบคู่กัน

2. ควรทำการศึกษาวิจัยในประเด็นการใช้สื่อดิจิทัลอย่างปลอดภัยและสร้างสรรค์ในกลุ่มผู้สูงอายุที่มีรายได้ปานกลางถึงรายได้สูง เพื่อศึกษาลักษณะการเปิดรับสื่อดิจิทัลและความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา แก้วเทพ. 2545. **สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา**. โรงพิมพ์ศาลาแดง, กรุงเทพฯ.
- กมลชนก ขำสุวรรณ. 2564. **เวทีวิจัยประชากรและสังคม อดีตต่อผู้สูงวัย : ใคร??... เริ่มต้นเปลี่ยน**.
แหล่งที่มา: <https://shorturl.asia/39exz>, 9 กุมภาพันธ์ 2564.
- ชารวี บุตรบำรุง. 2554. **การจัดการเงินและความต้องการความรู้ด้านกฎหมายกับการอยู่ดีมีสุข ของผู้สูงอายุในเทศบาลตำบลศาลายา**. แหล่งที่มา:
www.eresearch.library.ssru.ac.th/handle/123456789/134, 9 กุมภาพันธ์ 2564.
- ทินภัทร ปัญญาพลา. 2563. **การศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุในอำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นันทิชา ฉลองโภคศิลป์ และหทัยชนก สุขเจริญ. 2555. **พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊ก (Facebook) ของผู้สูงอายุในจังหวัดสมุทรปราการ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2545. **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ศุภณิชา จันทร์สอง และศิโรช แทนรัตน์กุล. 2564. **นวัตกรรมการสื่อสารเพื่อขับเคลื่อนกระบวนการยุติธรรมสำหรับผู้สูงอายุในยุคดิจิทัล**. แหล่งที่มา: <https://shorturl.asia/wlg9l>, 3 กุมภาพันธ์ 2564.
- สุนทรีย์ ชุ่มมงคล. 2561. **การสื่อสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุด้วยสื่อใหม่ผ่านโซเชียลมีเดีย**. แหล่งที่มา: <https://shorturl.asia/LJAOv>, 4 กุมภาพันธ์ 2564.
- สุภาวดี สุวรรณแทน และคณะ. 2562. **สภาพ ปัญหา การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้สูงอายุในเขตเมือง จังหวัดขอนแก่น**. *วารสารบัณฑิตศึกษา*. 16 (74): 235-245.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2560. **สำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2560**. แหล่งที่มา: <https://shorturl.asia/4P3d9>, 4 กุมภาพันธ์ 2564.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests. *Psychometrika*. 16 (3): 297-334.
- Nunnally, J. C. 1978. *Psychometric Theory* (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Schramm, Wilbur. 1973. Channels and Audiences in *Handbook of Communication*. Chicago: Rand McNelly Colledge.
- Yamane, Taro. 1973. *Statistics: An Introductory Analysis*. Third edition. New York : Harper and Row Publication.

การเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านผ่านเฟซบุ๊กเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ
The Flipped Classroom teaching method through facebook for the development of
Comprehensive reading skills

ภนิดา จิตนุกูล¹

Panida Chitnukul¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความผ่านการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านผ่านเฟซบุ๊ก และประเมินความพึงพอใจรูปแบบการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านผ่านเฟซบุ๊ก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (01011001) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำนวน 300 คน ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่เรียนแบบห้องเรียนกลับด้านผ่านเฟซบุ๊กมีพัฒนาการทางการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยคะแนนการอ่านจับใจความหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษามีความพึงพอใจรูปแบบการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านผ่านเฟซบุ๊กมากที่สุด

คำสำคัญ ห้องเรียนกลับด้าน, เฟซบุ๊ก, การอ่านจับใจความ, การพัฒนาทักษะการอ่าน

Abstract

This experimental research aims to develop comprehensive reading skills through the flipped classroom teaching method through Facebook and to evaluate the satisfaction of the flipped classroom teaching method through Facebook. The sample of this research were 300 students of Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla that enrolled in the Thai language for communication course (01011001) for the first semester, the academic year 2019. The results showed that the development of the students' academic achievement (the average of comprehensive reading scores) after learning with the flipped classroom teaching method through Facebook was higher than before learning at the .05 level of significance, and the students were satisfied with the flipped classroom teaching method through Facebook at the highest level.

Keywords: The flipped classroom, Facebook, Comprehensive reading, The development of reading skill

E-mail address: panida.c@rmutsv.ac.th

¹ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

Faculty Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Srivijaya

บทนำ

สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนเนื่องจากคุณภาพการศึกษาเป็นสิ่งสะท้อนถึงคุณภาพของประชากร และการพัฒนาประเทศ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก็เป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนในระบบการศึกษา ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีคุณภาพตามเป้าหมายที่วางไว้ รูปแบบของการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นไปที่การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน โดยเน้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน (Keefe, 2007) ปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ภายใต้กระแสแห่งโลกในยุคดิจิทัล (Digital Age) ส่งผลต่อรูปแบบและการปรับกระบวนการทำงาน (Paradigm Shift) ที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อให้ก้าวทันกับความเปลี่ยนแปลงในโลกยุคใหม่ซึ่งเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนจึงต้องเปลี่ยนแปลงไป ผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต มีทักษะชีวิต ทักษะการคิด และทักษะด้านไอที คือ เมื่อผู้เรียนอยากรู้เรื่องใดสามารถหาข้อมูล (data) เหล่านั้นได้ และวิเคราะห์ได้ว่าข้อมูลนั้นมีความน่าเชื่อถือหรือไม่ เพียงใด สุดท้ายสามารถแปลงข้อมูลเป็นความรู้ (knowledge) ได้ ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนด้วยตนเอง วงการศึกษาไทยได้คิดค้นพัฒนานวัตกรรมด้านการจัดการศึกษาหลากหลายรูปแบบ ตามปรัชญาแนวคิดของการพัฒนาโดยมุ่งเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learners Center) เพื่อก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคต (วิจารณ์ พานิช, 2556)

แนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับพฤติกรรมกรเรียนของผู้เรียนในปัจจุบันซึ่งเจริญเติบโตมากับเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วทั้งด้านอินเทอร์เน็ต (Internet) เฟซบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (line) อุปกรณ์อัจฉริยะ (Smart Device) ต่าง ๆ เช่น สมาร์ทโฟน (Smart Phone) ที่มีขนาดเล็กสะดวกต่อการพกพาและการทำงาน ทำให้อุปกรณ์ดังกล่าวมีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น (ไพฑูริย์ ศรีฟ้า, 2555) ส่งผลให้ผู้เรียนปรับตัว และใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน (Smaldino, Lowther and Russel, 2012)

ห้องเรียนกลับด้าน (Flipped classroom) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ถูกคิดค้นขึ้นจากประสบการณ์การสอนวิทยาศาสตร์ของ Jonathan Bergmann และ Aaron Sams ซึ่งสอนวิชาเคมี ในชั้นเรียนระดับมัธยมปลายของโรงเรียน Woodland Park High School รัฐโคโรราโด ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีแนวคิดเริ่มจากที่ต้องการช่วยเหลือผู้เรียนบางส่วนในห้องเรียนที่มีปัญหาตามชั้นเรียนไม่ทัน เนื่องจากต้องขาดเรียนไปเป็นนักกีฬา ต้องใช้เวลาในการเดินทาง ไม่สามารถเข้าห้องเรียนได้ ต้องทำงานหรือกิจกรรมอื่น ๆ นอกเวลา (วิจารณ์ พานิช, 2556) Jonathan และ Aaron มีแนวคิดในการเลือกเทคโนโลยีที่ผู้เรียนสามารถนำขึ้นมาเรียนในขณะที่เดินทาง หรือเวลาว่างนอกเหนือจากเวลาในชั้นเรียน จึงได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นตัวเชื่อมระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน เช่น อีเมลจากผู้เรียนที่สงสัย หรือครูตั้งคำถามไปยังผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่อยู่บนเว็บไซต์ (จิตรา สุขเจริญ, 2556)

ห้องเรียนกลับด้าน เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 “แบบพลิกกลับ” หรือ “เรียนวิชาที่บ้าน ทำการบ้านที่โรงเรียน” ซึ่งแตกต่างจากการเรียนแบบเดิมที่ผู้สอนจะเป็นผู้ป้อนความรู้ หรือบรรยายเนื้อหาให้กับผู้เรียน เช่น การจดบันทึก (Lecture) เป็นการสร้างหรือแนะนำสื่อการเรียนรู้ผ่านทางวิดีโอ หรือสื่อที่ผู้สอนสร้างขึ้นจากเนื้อหาสาระการสอน เพื่อให้ผู้เรียนกลับไปศึกษาที่บ้าน เปลี่ยนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ จากการที่ผู้เรียนได้ศึกษามาแล้วในห้องเรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แบบ “รู้จริง” (Mastery Learning) ด้วยแนวคิด “เรียนที่บ้าน ทำการบ้านที่โรงเรียน” (Jonathan and Aaron, 2013) เป็นการฝึก

ทักษะการแก้ปัญหา การสร้างปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนภายในห้องเรียน รวมทั้งการนำความรู้ไปใช้ โดยมี ครูเป็นผู้ฝึก (Coach) หรือเป็นผู้อำนวยความสะดวก อำนวยความสะดวก ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ โดยมุ่งให้ผู้เรียนสร้างสรรค์องค์ความรู้ได้ด้วยตนเองตามทักษะความรู้ ความสามารถ และสติปัญญาของแต่ละบุคคล จากมวลประสบการณ์ที่ครูจัดให้ผ่านสื่อเทคโนโลยีที่หลากหลาย เช่น ผ่านเครือข่ายสังคม (Social Network) ระบบ (E-Learning) ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนอย่างอิสระทั้งด้านความคิดและวิธีปฏิบัติ (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2556; ปรีศนา มัชฌิมา และณัฏฐา ผิวมา, 2560)

“ห้องเรียนกลับด้าน” เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่ง เป็นการปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนสามารถออกแบบ และกำหนดทักษะการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะของผู้เรียนในปัจจุบัน ช่วยให้การเรียนการสอนในห้องขนาดใหญ่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ มีความรู้ด้านข้อมูล รู้จักใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน และการดำรงชีวิต (สุพัตรา อุตมั่ง, 2558) และเมื่อนำมาใช้ร่วมกับเฟซบุ๊ก (Facebook) ซึ่งเป็นสื่อสังคม (Social Network) ที่มีผู้นิยมใช้กันทั่วโลก เนื่องจากการเป็นสมาชิกเฟซบุ๊กไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ เพียงสมัครเป็นสมาชิกตามเงื่อนไขที่กำหนด อีกทั้งมีบริการเผยแพร่และรับข้อมูลส่วนบุคคล ข่าวสารต่าง ๆ สามารถโต้ตอบกับสมาชิกรายอื่นได้ (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2554) ปัจจุบันเฟซบุ๊กมีการสร้างเครือข่าย และบริการต่าง ๆ รวมไปถึงทำกิจกรรมอื่น ๆ ผ่านแอปพลิเคชัน (Applications) ที่มีอยู่มากมาย ซึ่งแอปพลิเคชันดังกล่าวได้พัฒนาอยู่เรื่อย ๆ โดยแบ่งออกเป็นหลายหมวดหมู่ เช่น เพื่อความบันเทิง ธุรกิจ เกม เป็นต้น (นิรนาม, 2556) ผู้ใช้สามารถสร้างพื้นที่ส่วนตัวสำหรับแนะนำตัวเอง ติดต่อกับเพื่อนทั้งแบบข้อความ ภาพ เสียง และวิดีโอ (Video) โดยสามารถเลือกที่จะเป็นหรือไม่เป็นเพื่อนกับใครก็ได้ในเฟซบุ๊ก นอกจากนี้ยังสามารถใช้เฟซบุ๊กเพื่อร่วมทำกิจกรรมกับผู้ใช้งานท่านอื่นได้ เช่น การเขียนข้อความ การเล่าเรื่อง ความรู้สึก แสดงความคิดเห็นเรื่องที่สนใจ โพสต์รูปภาพ โพสต์คลิปวิดีโอ แชต (Chat) พุดคุย เล่นเกมที่สามารถชวนผู้ใช้งานท่านอื่นมาเล่นกับเราได้ การนำเฟซบุ๊กมาใช้ร่วมกับการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนใกล้ชิดกัน ทำให้ติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ได้สะดวกและรวดเร็ว เป็นการก้าวออกมาสู่โลกกว้าง สามารถนำความทันสมัยของเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญสำหรับผู้เรียน

การอ่านจับใจความคือ การอ่านที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเก็บสาระสำคัญของข้อมูล ความรู้ แนวความคิดหรือทัศนคติของผู้เขียนของเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านต้องรู้จักแยกแยะเรื่องที่อ่านให้ได้ว่าส่วนใดเป็นใจความที่สำคัญที่สุด และส่วนใดเป็นข้อความประกอบ การจับใจความช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจว่าผู้เขียนต้องการสื่ออะไร โดยผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์ ความสามารถทางภาษาแปลความหมายของข้อความ เพื่อจับใจความได้รวดเร็ว ใจความสำคัญจึงหมายถึง “ความคิดสำคัญที่เป็นแก่นหรือหัวใจของเรื่องที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้ อาจเป็นข้อเท็จจริงและเป็นความคิดเห็น หรืออย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้” โดยในแต่ละย่อหน้าจะมีประโยคใจความสำคัญเพียงประโยคเดียว และเป็นประโยคที่เด่นที่สุด ครอบคลุมเนื้อหาในย่อหน้านั้น การอ่านจับใจความจึงเป็นทักษะที่สำคัญ ช่วยให้ผู้เรียนนำไปใช้เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ พัฒนาตนเองให้ทันต่อวิทยาการต่าง ๆ ได้ การที่ผู้เรียนอ่านหนังสือแล้วจับใจความไม่ได้จะทำให้ไม่เข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน ความสำเร็จในการเรียนในวิชาต่าง ๆ จึงอยู่ที่ความสามารถในการอ่านจับใจความด้วย สอดคล้องกับที่ ถนอมวงศ์ ล้ำยอดมรรคผล (2529)

รายชื่อคณะกรรมการฝ่ายจัดสัมมนาและประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 19

คณะกรรมการฝ่ายจัดสัมมนาและประชุมวิชาการ

ที่ปรึกษา

รองอธิการบดีวิทยาเขตกำแพงแสน

ประธานคณะกรรมการ

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการศึกษา วิทยาเขตกำแพงแสน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภเดช สุจินทรัพย์)

รองประธานคณะกรรมการ

ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขตกำแพงแสน

กรรมการและเลขานุการ

ประธานคณะอนุกรรมการ ฝ่ายเลขานุการจัดประชุมวิชาการและจัดทำ
วิทยาสาร (นายสมเกียรติ ไทยปรีชา)

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

นางสาวพรรณวิภา ไชคพิกุลทอง

นายนิรุทธ์ รวยรื่น

นางรุ่งนภา สุนทรศารทูล

นางสาวพรรณพนัช จันทา

กรรมการ

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิจัย นวัตกรรม และวิเทศสัมพันธ์ วิทยาเขตกำแพงแสน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา รัตนทับทิมทอง)

ประธานคณะอนุกรรมการจัดประชุมวิชาการ สาขาพืชและ

เทคโนโลยีชีวภาพ (รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา อันอาดมิ่งงาม)

ประธานคณะอนุกรรมการจัดประชุมวิชาการ สาขาสัตวและสัตวแพทย์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ ดร.มานะกร สุขมาก)

ประธานคณะอนุกรรมการจัดประชุมวิชาการ สาขาวิศวกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ฐิติพงษ์ สติระเมธีกุล)

ประธานคณะอนุกรรมการจัดประชุมวิชาการ สาขาศึกษาศาสตร์และพัฒน

ศาสตร์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรนนท์ ตันพานิชย์)

ประธานคณะอนุกรรมการจัดประชุมวิชาการ สาขามนุษยศาสตร์และ

สังคมศาสตร์ (คณบดีคณะอุตสาหกรรมบริการ)

ประธานคณะอนุกรรมการจัดประชุมวิชาการ สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพและ

การกีฬา (คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา)

ประธานคณะอนุกรรมการจัดประชุมวิชาการ สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ

(คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์)

ประธานคณะอนุกรรมการจัดประชุมวิชาการ สาขาส่งเสริมการเกษตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รพี ดอกไม้เทศ)

ประธานคณะอนุกรรมการจัดประชุมวิชาการ ฝ่ายประกวดผลงานทาง

วิชาการภาคโปสเตอร์ (นางสาวนพพร เลิศประเสริฐ)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานต์ คล้ายจ๋า
รองศาสตราจารย์กัณฑ์กรณ์ เขาทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรพงษ์ ภาคภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นงลักษณ์ เล็กรุ่งเรืองกิจ
อาจารย์ ดร.วิษมา โพธิ์ทอง

คณะอนุกรรมการจัดประชุมวิชาการ สาขาศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์

ที่ปรึกษา	คณบดีคณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์
ประธานคณะอนุกรรมการ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์
รองประธานคณะอนุกรรมการ	รองคณบดีฝ่ายบริหาร คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์
อนุกรรมการและเลขานุการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พินดา วราสุนันท์
อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ	นางสาวศิริสุดา ศิริโชติมงคล นางสาวตามดาว ศรีพระราม นางสาวชลธิชา แซ่เจ็ง นายกวิน ไบสุวรรณ ว่าที่ร้อยตรีหญิง กันทิมา กาญจนสิทธิ์
อนุกรรมการ	หัวหน้าภาควิชาการพัฒนาศาสตร์มนุษยและชุมชน คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ หัวหน้าภาควิชาครุศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ หัวหน้าภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา หัวหน้าสำนักงานเลขานุการ คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์

คณะอนุกรรมการจัดประชุมวิชาการ สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และอุตสาหกรรมบริการ

ประธานคณะอนุกรรมการ	คณบดีคณะอุตสาหกรรมบริการ
อนุกรรมการและเลขานุการ	อาจารย์ ดร.ตฤพล แสงนาค
อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ	นางสาวกรรณิการ์ สุชีวงศ์ นางสาวฐนิตา ไชยสุวรรณ นางสาวรังสิยา ทองผุด นางดวงพร ชูวงษ์ นายนิพนธ์ชัย บุญศรีทอง

อนุกรรมการ

นายวงศธร กองพรม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงษ์ เลาศรีรัตนชัย
อาจารย์ ดร.อัษฎิษฐา ภูอุดม
อาจารย์ ดร.ชนัญญา ดินตะปุระ
อาจารย์ ดร.เขวิกา สุขเยี่ยม
อาจารย์ ดร.นุชประวีณ์ ลิขิตศรีณย์
อาจารย์ ดร.ศุภราภรณ์ แต่งตั้งลำ
อาจารย์ ดร.อภิญา สุพิชญ์
อาจารย์ ดร.อริยา พงษ์พานิช
อาจารย์เชิญขวัญ แซ่ไขว
อาจารย์กฤษณพงศ์ ภูกลาง
อาจารย์ชนม์ชนก ชิตประเสริฐ

คณะอนุกรรมการจัดประชุมวิชาการ สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา

ประธานคณะอนุกรรมการ

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

รองประธานคณะอนุกรรมการ

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และพัฒนาคุณภาพการศึกษา

อนุกรรมการและเลขานุการ

หัวหน้าสำนักงานเลขานุการ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

อนุกรรมการ

รองคณบดีฝ่ายพัฒนานิสิต

หัวหน้าภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ

หัวหน้าภาควิชาการจัดการการกีฬา

หัวหน้าภาควิชาวิทยาศาสตร์การฟื้นฟูและการเคลื่อนไหว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภก.อรอุมา นุณยารมย์

อาจารย์ ดร.อำพร ศรียาภัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิชฎิ ภูอินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทวัน เทียนแก้ว

อาจารย์ ดร.สรายุทธ์ น้อยเกษม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลมาศ ประชากุล

อาจารย์สมภิยา สมถวิล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพล พิมพาพร

วาทีร้อยตรี ดร.อำนาจ ต้นพานิชย์

อาจารย์ ดร.สุรัสวดี สมนึก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพร เพิ่มทรัพย์ทวี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูวนารถ ศรีทน

อาจารย์ ดร.ปิยาภรณ์ ตุ่มนาค

11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จงดี ไตอัม
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กรีชา แก้วคง
13. อาจารย์ ดร.สนธิ พลชัยยา

14. อาจารย์ ดร.เทพกัญญา พรหมขัติแก้ว
15. อาจารย์ ดร.กันยารัตน์ สอนสุภาพ
16. อาจารย์ ดร.สุพรรณ ยอดยิ่งยง

ด้านวิจัยและวัดผล

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม
2. รองศาสตราจารย์ ดร.อัศรา ประเสริฐสิน
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรืองเดช ศิริกิจ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรัญญา จันทร์ชูสกุล

5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลทิพย์ ศรีหาเศษ
6. อาจารย์ ดร.ทิพัลย์ ปัญจมะวัต
7. อาจารย์ ดร.วรัญญา รุมแสง
8. อาจารย์ ดร.ณรัตน์ ศิริภาพ

ด้านการสอน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปถุณต์ นัจนฤตย์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินทร์ ลัดดาภิบาล บุญเชิดชู
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา

4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน
6. อาจารย์ ดร.นภาเดช บุญเชิดชู

ด้านเทคโนโลยีการศึกษา

1. รองศาสตราจารย์ ดร.เขมณัฐ มิ่งศิริธรรม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัฒนา ศิริกุลพิพัฒน์

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนธิ สิทธิ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ แสนพิช

ผู้ทรงคุณวุฒิ สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และอุตสาหกรรมบริการ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย ดำเนตร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงษ์ เลาศรีรัตนชัย
3. อาจารย์ ดร.เขวิกา สุขเยี่ยม
4. อาจารย์ ดร.นุชประวีณ์ ลิขิตศรีณย์
5. อาจารย์ ดร.ศุภราภรณ์ แต่งตั้งลำ
6. อาจารย์ ดร.อริยา พงษ์พานิช

7. อาจารย์ ดร.ชนัญญา ดินตะปุระ
8. อาจารย์ ดร.دنุพล แสงนาค
9. อาจารย์ ดร.อภิญา สุพิชญ์
10. อาจารย์ ดร.อัญชิษฐา ภูอุดม
11. อาจารย์ ดร.จันทร์เมธา ศรีรักษา
12. อาจารย์ ดร.ณภัทร สำราญราษฎร์

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กรัณย์พล วิวรรณมงคล
2. Assoc. Prof. Dr.Chew-Shen CHEN
3. รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิคุณราช
4. รองศาสตราจารย์ ดร.ประดิษฐ์ วรรณรัตน์
5. รองศาสตราจารย์ ดร.เจียงชัย ตันสุชาติ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวรรณ มุสิก
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีทัต ตริศิริโชติ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี สิงหะวาระ

9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร ศรีจำปา
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รักษพงศ์ วงศาโรจน์
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนิกร แซ่หวัง
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาโรจน์ เผ่าวงศากุล
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ เมธิโยธิน
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดสันต์ สุทธิพิศาล
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมษย์ หนกหลัง
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดิศักดิ์ จันทร์ประภาเลิศ

